

LO DRAC E LA CAMA-CRUDA

« Qui hè la coquina, qu'ei punida ».
Qu'ei l'istòria de la Cama-Cruda.
Ua Cama dab un uelh arreligat,
E deu Drac en cèrcas de desfís, qui volèva un combat.
Mes tard dens lo dia lo Drac la vedó e l'i perpausè ua corruda.
Era qui n'avèva pas nada enveja, qu'arrefusè la prepausicion.
Alavetz lo Drac, enmaliciat de la reponsa deu son enemic,
Que l'amuishè la soa denticion e que digó.
« Si n'accèptas pas, avisa't que soi jo qui t'avalí. »

La Cama-Cruda qui n'avèva pas d'outes mejans de s'en sortir,
Qu' acceptè lo son desfís.
Que s'encontrèn a punta d'auga: per la corruda
Que calèva passar lo tropeth a las còrnas d'aur,
Puish passar per l'estanc shens aver paur,
E au gofre de Padirac que s'acabava.
« Que t'espèri a la fin!
Mes amaneja-te en permor jo qu'èi hami.
-Lo men amic, ne't chepicas pas,
Que serèi la prumèra a arribar ».
E la corruda que podó començar.

Antaulèu la debuta, lo Drac que partí a hum de calhau.
Mes la Cama-Cruda, era, que partí au son ritme.
Lo Drac qui vedó la soa enemiga luenh, que se'n anè a plaser,
En tot se díser que va ganhar shens tròp de mau.
Quan passè davant lo tropèth, quauques uns que'n minjè.
Après s'estar plan arregolat,
Que s'anè dromir dens un endret en patz.
La Cama-Cruda, contre un arbó que'u trobè.
Plan contenta d'aquò, que'n profieitè entà avancar.

D'un còp, mes tròp de tard, eth que's desvelhè.
Atau la Cama-Cruda que's vedó ganhar.
Lo Drac que's transformè autanlèu, qu'arribè hèra viste,
Mes la Cama-Cruda qu'avèva dejà passat la linha d'arribada.
« Qu'as chicanat que t'èi vist.
Qu'ac vau díser au Cohet, entà que sias castigada. »
Qu'anè trobar au son pair au Gofre de Padirac,
Entà l'i contar la soa istòria dab la Cama-Cruda.
Lo son pair, enmaliciat de la navèra deu Drac,
Que'u cridè: « Qu'as perdut la corruda!! »
« -Òc. Mes pair, que m'a enganat! ».
Lo Diable, de holia, que possè dens lo Gofre lo son hilh.
Que l'entenem enquèra a díser, dab malicia:

« Que saberàs praubin, qu'au lòc d'estar tan fièr, que cau carà's un drin ».